

'Ik wilde in alles de beste en de snelste zijn, waardoor ik zelfs de afwas met de grootste overgave volbracht.'

Ronald de Boer

ACHTTIEN

Tot zijn 18de had Ronald de Boer nog nooit een discotheek van binnen gezien. Hij had maar één doel: profvoetballer worden en blijven. Die droom is uitgekomen, maar hij had beter gekund.

tekst CHARLOTTE VAN DRIMMELEN

Wat waren jouw plannen toen je 18 was?

'Op mijn 18de woonde ik met broer Frank en onze vier jaar oudere zus bij mijn ouders in Grootebroek. We konden avonden achter elkaar Cluedo of Risk spelen. Dammen en schaken vond ik ook mooi. Ons warme gezin was een stabiele factor in een hectisch leven, waarin alleen naar school gaan en voetballen belangrijk was. Ik wilde in alles de beste en de snelste zijn, waardoor ik zelfs de afwas met de grootste overgave volbracht. Vijf keer per week brachten mijn ouders ons naar Amsterdam, totdat ik mijn eerste contract bij Ajax kreeg. Daarbij hoorde een Citroën BX, die ik op de eerste dag al in de praktijk reed. Lullig was dat. Ik was onderweg naar mijn eerste vriendinnetje en terwijl ik met de radio aan het klooiën was, knalde ik tegen een stilstaande auto. Ik had tot mijn 18de nog nooit een discotheek van binnen gezien, het boeide me niet. Ik had één doel en dat was profvoetballer worden en blijven.'

Wat is er van terechtgekomen?

'Dat eerste vriendinnetje is inmiddels mijn ex-vrouw. Triest, maar het ging niet meer. Misschien was het ook niet handig om als broekie van 23 te trouwen. Ik werd op jonge leeftijd vader, een heel bewuste keuze. Ik vond het als kind vreselijk saai als ik bij vriendjes speelde en die vader zat in zo'n luie stoel. Als ik nu weer 18 kon zijn, had ik meer aandacht besteed aan studeren. Een leerwonder was ik niet, maar ik had wel een talenknobbel waar ik te weinig mee deed. Kennis is macht, dat is gewoon zo. Kennis geeft zelfvertrouwen. Ik stimuleer mijn drie dochters om diploma's te halen. Nu ik de jeugd van Ajax train, herken ik mijzelf in die 18-jarige jongens. Soms moet ik dingen drie keer uitleggen en ze stellen kinderachtige vragen. Als ik ze zie ze voetballen denk ik: wat knap! Was ik vroeger ook echt zo goed? Mijn jeugddroom is uitgekomen, al had ik altijd beter gekund natuurlijk.'